

הדלקת נרות:	19:15	18:58	19:06	19:13
מוצאי שבת:	20:17	20:14	20:18	20:14
רבינו תם:	20:49	20:51	20:49	20:47

"מני שבת וקבלה כי היא מקוד' הברכה"

לאבני פלה כזאת פסורה חמורים נאמרים טעם וצדק טעם טוב הצדק טעם ר' בליקין בר יפת אמר רבי אלעזר שלח ל' ק"ג ע"ג

דעת זקנים נוחה הימנו

עלון שבועי להגדלת ורוממות התורה ולומדיה והחדרת השקפה טהורה אמיתית לכל אחד מישראל

מורנו הרב שליט"א

דברי תורה לגוי, שנאמר מגיד דבריו ליעקב, חוקי ומשפטיו לישראל, לא עשה כן לכל גוי (ענין חניניה ח.). וגוי שעוסק בתורה חייב מיתה (סנהדרין נט.). וחזינו לארץ הקודש, אך ורק כדי לשמור תורה ומצוות. כמפורש בתהלים (פרק קק"ו) ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים ירשו, בעבור ישמרו חוקיו ותורותיו יצורו הללויה (ענין רמב"ן בחילת פרשת בראשית), וכל רגע ורגע בזכירת קבלת התורה בהר סיני מקיימים מצוה, ומתחברים ותקע"ד דורות קודם בריאת העולם (ענין שבת פח.).

וכעת לשאלה מה ענין שמיטה להר סיני? למה מדגיש הפסוק את מעמד הר סיני במצות שמיטה יותר מבשאר מצוות? יש כמה ביאורים מתוקים מדבש בדברי רש"י הקדוש בזה. והמוטר השכל שלמדנו כאן, בהר סיני היה פחד גורא על כלל ישראל וקיימו וקיבלו ואמרו נעשה ונשמע גם כשזה קשה. כי הפחד מחייב ואין פינוקים כלל. וכמו במצוות השמיטה שזה קשה שנה שלימה, אין עבודה ואין זריעה וקצירה וכו' ומאחר ושמעו כן בהר סיני מפחד ה', קיבלו לשמור ואמרו נעשה ונשמע. כך כל המצוות כולם יש להרגיש תמיד באופן מעשי את מעמד הר סיני! וזה מביא כח תמידי גדול וגורא לשמור כל מצוות ה' יתברך.

להתחבר תמיד לקבלת התורה, להר סיני, לתרי"ג מצוות, לגדולי ישראל מעתיקי השמועה, ולעשות הכל בשמחה, באימה וביראה. ולא להמשך ולא להתלהב מסיפורים, מסגולות, מהבטחות, מחידושים שלא הראה ה' יתברך למשה בסניי בבחינת כלי ראשון מבשל. שהיסוד של הכל, דפי גמרא ופרקי משנה ולימוד ההלכה והמוסר בבחינת שמע בני מוסר אביך ואל תיטוש תורת אמן.

ויש ללמוד מכאן, שבזמן פתיחת ההיכל והוצאת ספר תורה, הזוכה בהקמת ספר תורה שהיא המצוה הגדולה ביותר (משליב סימן קס"ט ח) והוא מזכה הרבים כעין קבלת התורה בהר סיני, שיש לעמוד באימה ויראה ובשמחה, ולכוון לקבל עול תורה ומצוות עד כדי מסירות נפש ממש בבחינת יהרג ואל יעבור על התורה! ואין לדבר ולשוחח או לקרוא עלון תורני ברגע קודש זה.

ואשרינו שזכינו לקבלת התורה באהבה.

לזכור כל יום ויום מעמד הר סיני

פרשת בהר סיני, תשע"ז

בפרשת השבוע פרשת בהר יש 24 מצוות, וחלק גדול מהמצוות קשורות לארץ ישראל אדמת ארץ הקודש, כמו מצוות שמיטה ויובל, שדה מקנה ושדה אחוזה ובתי חומה ומגרשי הלויים, וכן דיני מקח וממכר, והשאלה ידועה ומפורסמת למה דווקא בפרשה זו יש דגש בפרשה שכל המצוות נאמרו בהר סיני "וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר" הרי בוודאי את כל התורה קיבל משה רבינו מפי הגבורה בהר סיני! ומה ענין מצוות שמיטה בדווקא להר סיני?

ובאמת, לזכור כל יום מעמד הר סיני הרי זה מצוה חיובית מהתורה. לא רק לדעת הרמב"ן שיש כאן מצות לא תעשה מן התורה שלא לשכוח את מעמד הר סיני ויהיה עיננו וליבנו שם כל הימים, להרגיש בשמיעת האוזניים וראיית העיניים, ללא אמצעי. והיא מצוה עולמית ללמד לדורות הבאים ולא לשכוח לעולם. ע"ש. אלא גם לדעת הרמב"ם שלא הכניס מצוה זו בתרי"ג מצוות, עם כל זאת מפורש בהלכות יסודי התורה (פרק ח) שעיקר השלמות של אמונה במשה רבינו עליו השלום זה היה במעמד הר סיני שמפורש בפסוק וגם כך יאמינו לעולם! ללא צורך לאותות ומופתים, ובאמת זה לא פלא שכל העולם ממש מאמינים באמונה שלימה שהיה קבלת התורה בהר סיני על ידי משה רבינו עליו השלום (ענין בספר הכוזבי בחקדמות).

ועיין בגמרא (שבועות לט) שדרשו חז"ל הקדושים גם על דורות הבאים את מעמד הר סיני ע"ש, ומצוה גדולה כל בוקר בברכת אהבת עולם כשאומר וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול, לכוון לזכור מעמד הר סיני! (ענין בחי' סימן נט סי' ד) ומפורש בזהר הקדוש (רי"ב חקת), כל העוסק בתורה כאילו עומד כל יום בהר סיני ומקבל את התורה. וכן דרשו בגמרא (ברכות מג) חביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום, כיום שניתנה בהר סיני! וישראל שעמדו על הר סיני פסקה זהמתן (שבת קמז), וכידוע מנהג הספרדים להודות ולברך את ה' יתברך בזמן פתיחת ההיכל, באמירת ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא (בחי' סימן קל"ד סי' ד), וכידוע מהיעב"ץ שהנס הגדול ביותר בעולם שהתורה קיימת בכל הדורות כנתינתה מסיני ממש בדיוק.

ומי שבקיא בכל התורה כולה נקרא סיני, כמו רב יוסף שנקרא סיני. שהיה בקיא במשניות וברייתות כנתינתן מסיני (כמפורש במגילת חנוכה י"ד וברש"י), ורבה נקרא עוקר הרים, וכן רב ששת סיני, ורב חסדא עוקר הרים (עירובין טז), ודרשו בגמרא (ברכות ה) מהפסוק, שהמשנה והגמרא כולם ניתנו למשה בסניי. וכן בגמרא (מגילה טז) למדו מהפסוק, מלמד שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים וגם מה שעתידים לחודש, ע"ש. ורבינו התוספות יום טוב (בחקדמות למסכת ברכות) מבאר שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה, כלומר כל חידושי תורה שבעתיד. וכל דור ודור מגדולי החכמים שמחדשים חידושי תורה, והיסוד של הכל זה מהר סיני. וכן במדרש רבה (ש"ש פרק ח) כתוב, שהגויים אומרים לישראל "שובי שובי השולמית" כלומר קוראים לעם ישראל תחזרו אלינו, ונראה אותכם איתנו "שובי שובי ונחנה בך". ועם ישראל עונים להם: "מה נחנה בשולמית קמחלת הממקני?" האם אתם יכולים לתת לנו כמו מעמד הר סיני? ע"ש.

ודברי הירושלמי (סנהדרין פ"א) המובא בהקדמה לביע אומר (ח"א) לרבינו הגדול מרן זיע"א, השומע דברי תורה מפי קטן בישראל יהיה בעיניך כשומע מפי גדול, וכשומע מפי חכם, וכשומע מפי נביא, וכשומע מפי משה, וכשומע מפי הגבורה. וכן הרדב"ז על הרמב"ם (נחלות מלכים פרק ט) (ומובא ביבי"א ח"ב י"ד סימן יז) על דין הלכה למשה מסיני שאינו נאמר אלא לישראל בלבד. ע"ש.

יש גם מצוה בתורה בזמן שמברכים ברכות התורה ובפרט כשאומר "אשר בחר בנו מכל העמים" לכוון על קדושת התורה שבתר בנו בעם ישראל מכל האומות וקרבתנו לפני הר סיני. ולכוון להודות לה' יתברך על קבלת התורה ועל המעמד הנפלא בהר סיני (כמבואר באורך בח"ח סימן מז), ומפורש בגמרא (ברכות כג) לימוד התורה דומה לקבלת התורה. מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיעה, אף כאן באימה וביראה ברתת ובזיעה.

ומכל האמור למדנו, שיש מצוה להרגיש ממש קבלת תורה מה' יתברך, אך ורק התורה אמת. חוץ מהתורה ודעת תורה, הכל שקר! אסור למסור

חדשו
החיזוק היומי גם בשמיעה בטלפון בכל מקום ובכל זמן
חייג: 052-7680007
(בעלות שיחה רגילה)

להצטרפות: שלח את
המילה הצטרפות ושמו
את המספר ברשימת
אנשי הקשר שלך

וואטסאפ
החיזוק
היומי
052-7680007

בא להיות
חלק
מקהילה
חניית
גדולה

הבהרה: השימוש באינטרנט, מסוכן ואסור על פי ההלכה! אנו פונים רק למי שכבר מחזיק אינטרנט באישור, ועם הגנה המתאימה על פי ההלכה!

הרב אליהו רבי. ראש הכולל

כיצד הופכים את שגרת החיים לחלק מניצחון

שרית בהלכות אבלות לכבודם של תלמידי רבי עקיבא, אם ברכת ככוונה עצומה את ברכת "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על ספירת העומר", והתרגשת במילים "קדשנו במצוותיו" עד כדי ריקוד, ותיארת לעצמך עד כמה יוצק ריבוננו של עולם קדושה נוספת לתוך גופך ונשמך מדי יום בעקבות אותה מצוה אדירה, אולם לא הפנמת התקדמות כלשהי לרגל קבלת התורה ולא התחזקת באפשרות להיות כלי קיבול טוב יותר, הרי שהחטאת את המטרה במידת מה ויהי לך מענה יתר ימי ספירת העומר ימי עבודה טעונים, מושלמים ומבורכים הרבה יותר לאחר הבנה זו.

בפרשה החולפת למדנו על ספירת העומר, וגם בפרשתנו אנו לומדים על ספירה. "וּסְפַרְתָּ לְךָ שִׁבְעַת שָׁבָעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁבָעַת פְּעָמִים וְהָיָה לְךָ יָמֵי שִׁבְעַת שָׁבָעַת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה" (ויקרא כח, ט). הקדוש ברוך הוא מבקש מאיתנו לשים לב למספרי היום שעוברים עלינו, למספרי הימים, למספרי השבועות ולמספרי השנים. רק אדם שחי בחשבון יוכל לוודא ולהוכיח לעצמו את התקדמותו מיום ליום ומשנה לשנה, אדם שלא ייחשב ולא יבדוק, לא ישיג ולא יצליח להימנע ממעידה או מדריכה במקום, משום שאין לו את אמות המידה לבדיקה לכך.

באותה מידה, כח נפלא וזכה לקבל האדם השומר על מועדיו ונותן מספר לימיו, בכך שזוכה הוא לראות את התקדמותו ולהבחין שגם אם כיום ישנם ניסיונות שאין הוא זוכה לעמוד בהם בגבורה, הרי שעדיין, ביחס לאותם ימים ראשונים של תחילת העבודה, נמצא הוא במצב טוב בהרבה וכרמה גבוהה הרבה יותר, וזה מעניק לו יתר כחות להמשך הדרך.

"וּסְפַרְתָּ לָךְ" (שם), "וּסְפַרְתָּ לָהּ" (שם טו, כח) "וּסְפַרְתָּם לָכֶם" (שם כב, טו), הם ספירה למטרה כפולה: הראשונה, להיכן ולהיות כלי קיבול מתאים יותר ומוכן יותר לרגע הגדול, והשנייה, הבחנה לעידוד וחיזוק בין הימים הראשונים הנמוכים לימים האחרונים הגבוהים יותר.

כל אחד בחייו וכל אחד במקומו - הן בעבודתו הרוחנית והן בעבודתו הגשמית - יציב לעצמו מין לוח זמנים, בו יעצור לבדוק ריוח והפסד, ערנות ושינה, זריחה ושקיעה. שתי המטרות הללו נכונות רוחנית, אולם נכונות הן לא פחות גשמית. יש להשתמש בהן גם כמדד לשלום הבית ולחינוך הילדים, משום שרק במספרים ניתן לקבל נתוני אמת על התקדמות או, חלילה, על עמידה במקום.

ניתן לקבוע כל "שבת מברכים" הקודמת לשבוע בו חל ראש חודש. לבדיקה אישית מעמיקה יחד עם בני הבית, על הרמה הרוחנית של הבית הנבנה, על רמת חינוך הילדים, על רמת האהבה ואחוזה וכל היתר...

ניתן גם לקבוע לכך מועד בכל יום חמישי בלילה לסיכומו של שבוע, וניתן גם לקבוע את ארוחת הערב היוזימית המשותפת לדין זה.

אולם הטוב ביותר, להתמיד ולקבוע מעבר לזמנים מיוחדים אלו, כל תחילתה של פעולה וכל סופה, רוחנית או גשמית, מבדק בן עשר שניות. עשר שניות של הבנה במה אני עושה, מה המטה שלי בחיים, ועד כמה מעשה זה מקרב אותי לאותה מטרה. עשר שניות של דיון שקט ומעמיק, דיון שנותן תוצאות בזמן אמת, ויותר מכך מעניק כחות ותחושה מרעננת של הצלחה. כי אני לא סתם מבצע פעולה בליית ברירה, אלא אני עושה משהו שהוא חלק מתהליך, התקדמות למטרה, משהו שמגשים את חיי ואת נצחוני בגבורה.

זה נראה אולי מורכב, זה נראה מכביד, אולם כשמתחילים לחיות כך, לא מצליחים להפסיק... אלו החיים האמיתיים, חיים עם חשבון, חיים עם התקדמות אמיתית, חיים עם חתירה למטרה. חיים של מנצחים!

יזכנו ה' יתברך לספור, למנות ולשקול יום יום, שעה שעה ורגע רגע, ולזכות ולחזות הצלחות וניצחונות, אשר יעניקו לנו את העידוד ואת הכח לנצח גם בקרב הבא, ויחד נזכה בעזרת ה', במהרה בימינו, לסיום הספירה הנוכחית בהצלחה מושלמת, ולזכות לביאת גואל צדק ובנין בית קדשנו ותפארתנו, אמן.

שלום וברכה מורי ורבותי!

פעם ניגש תלמיד לרבו, והתלונן על כך שחרף תפילותיו הרבות אין הוא זוכה למענה עבור צרכיו ומצוקותיו מריבוננו של עולם. הרב שמע את הדברים, הביט בתוך עיניו תלמידו, ושאל: "האם הבוקר התפללת?". "ודאי", השיב התלמיד, "התפללתי במניין של הרב, והתפללתי במלוא הכוונה, ושוב לא נענית!".

שאל אותו הרב: "האם תוכל להיזכר עם מי דיברת באמצע התפילה?". התלמיד, שהיה בטוח שהרב ראה אותו משוחח עם מאן דהו, ניסה להיזכר ואמר: "אני מקפיד מאד שלא לשוחח באמצע התפילה עם אף אחד". הרב אמר לו: "תנסה להיזכר שוב טוב יותר, אולי בכל זאת שוחחת עם מישהו במהלך התפילה". לאחר ניסיון כושל נוסף שאל התלמיד את הרב: "לאיזה חלק של התפילה הרב מתכוון?". ענה לו הרב: "לתפלת העמידה". התלמיד הביט ברב מזועזע ואמר: "וכי הרב חושד בי שבאמצע תפלת העמידה, שבה אסור אפילו לרמוח, דברתי עם מאן דהו?".

לאחר ששב התלמיד והכחיש כל קשר לשיחה עם מי שלא יהיה במהלך תפלת העמידה, אמר לו הרב: "אם לא דיברת עם אף אחד, ממי ציפית למענה?".

ואז ביאר כבוד הרב את דבריו: "אילו היית אומר לי שבמהלך כל התפילה שוחחת עם אבינו שבשמים, וחשת כביכול עומד בפניו, והצגת בפניו את מצוקותיך ובעיותיך הפרטיות והכלליות, היתה שאלה והיה מקום לדין מדוע אינך נענה. אולם, אם כפי שאתה מעיד על עצמך, היום ומעולם לא שוחחת במהלך התפילה עם אף אחד, זה אומר שאינך חש שתפלתך היא בעצם שיחה עם ריבון העולמים, ואם כך ממי ציפית לישועה, ממי שלא בקשת ממנו אותה כלל? שפר את מעשיך, החל לשוחח איתו כבן המתחטא לפני אביו, ויחד נראה בישועתך".

ללמדך, שלפעמים מרוב השקעה בפרטים שוכחים מהכלל, מרוב מאמץ לקיים את האמצעים מתעלמים מהמטרה, מרוב מחשבה על המילים מאבדים את הכי וונה, מרוב עצים לא רואים את היער...

וכלפי מה הדברים אמורים רעים אוהבים?

את אותו מבחן הייתי רוצה לעשות לחברינו, ולכולנו בעצם, החברים בשיחה משותפת זו. מה אמורים לנו צמד המילים "ספירת העומר", הימים בהם נמצאים כולנו בזמן זה?

אבל על פטירת תלמידי רבי עקיבא? נכון, אבל לא רק. חס ושלום חס וחלילה שנשכח לספור ולו לילה אחד, אם נכון לא נוכל לספור בברכה ביתר הלילות? עדיין נכון, אולם לא רק. אולי איסור התספורת והדיון ברף המותר לשמיעת שירים? שוב פעם, אלו ענפים. אולם, את הגזע, את עיקר הדברים, נראה שלכאורה אי מי מאיתנו עלול לשכוח.

ימי ספירת העומר אלו תשעה וארבעים יום שמבקש מאיתנו הקדוש ברוך הוא לצפות, לקוות ולייחל ליום הגדול והמיוחד חג השבועות, יום מתן תורה. מיום אחד לעומר, ועד תשעה וארבעים יום לעומר שהם שבעה שבועות, מצפה מאיתנו הקדוש ברוך הוא להתקדמות יומיומית, ולו מזערית ביותר, אל עבר המי טרה הנעלית הזאת.

בניגוד ליתר החגים, כאן דורש מאיתנו הקדוש ברוך הוא לספור כל יום שעובר עלינו בהמתנה לקראת יום מתן תורה. המספר, כביכול, אינו מטרה, אלא אמצעי להבין היכן מקומך היום ביחס לאתמול ככלי קיבול גדול, טוב, יציב ואיתן יותר לקבלת התורה מחדש בחג השבועות של שנת תשע"ז.

אם כאשר אתה סופר את ספירת העומר אינך חש בהתקדמות כלשהי או בהעמקת כלי הקיבול שלך לקראת היום הגדול יותר מאשר ביום יומיים או בשבוע או בשבועיים שלפניו, הרי שהחטאת במידה מסוימת את המטרה. אם נזהרת בכל מאודך שלא לפסס, ולו יום אחד בברכה, אם הקפדת והחמרת בכל הנהגה אפי-

לקבלת דיסקים של הרב אליהו רבי שליט"א במגוון נושאים

03-5011150 (שלוחה 7)

מדברי מורנו הרב חיים רבי שליט"א:

"בהיות וכיום כל מחשב נייד מגיע עם אפשרות קליטת אינטרנט טמא (wi fi) לכן, כל אדם ללא יוצא מן הכלל, שקונה מחשב נייד חייב מדין תורה לנתקו מייד מאפשרות זו. ואין שום היתר להכניסו לבית קודם הניתוק!!!"

לניתוק חינם: 0722-613-613

שאלות ותשובות ממורנו הרב שליט"א

ניתן לשלוח שאלות בפקס: 03-5011125 או במייל: info@haravrabi.co.il

שאל את הרב

ועוד רציתי לשאול האם זה בגדר השתדלות המוטלת על האדם שזקוק לזיווג או זרע קודש וכדומה לנסות את ההבטחות הנ"ל, אם יש לו קשר לאותן חסידויות, ואם לא?

תשובה: אני לא מבין בזה. ואיני יודע עד כמה הדברים מדויקים. ויתכן גם שאותם אדמו"רים צדיקים זיע"א, רצו לשמור קשר עם החסידים, שיהיה להם ביטחון, וחיזוק ביהדות ולכן חיזקו את רוחם ואת נפשם בהבטחות כאלה.

גדולי הליטאים שליט"א מעולם לא מבטיחים הבטחות, ולא אומרים צדיק גזר ואני גזר וכו' אלא רק מברכים וממליצים יותר בעמל תורה וקיום מצוות. וגם גדולי חכמי הספרדים שהיו בעלי ענוה גדולה ביותר, לא הרגישו עצמם ראיים להבטחות אלו. וגם בארצות המזרח חיו עם הערבים ולא היה השכלה ולא אנטישמיות ולא כלום, והסתדרו והמשיכו ביהדות, כך שלא היו צריכים חיזוקים כל כך. ואלו דברים שאין להם שיעור, ומי יעמוד בסוד ה'.

ועיין בספר הגדול שו"ת נודע ביהודה (ח"א אבן עזר) סימן ע"ד באיזה יראת כבוד כותב על החכם הספרדי מתורכיה. ע"ש. ועם כל זה ענוה כזאת לא ראינו מעולם. ע"ש.

הזקוק לזוג, זרע קודש של קיימא וכיוצא בזה. עדיף להרבות בתפילה לה' ישירות. אין עוד מלבדו. ובספר פלא יועץ (עוד תהלים) ממליץ לקרוא כל הספר בתחנונים ובדביקות, ובדוק ומנוסה להצלחה. ע"ש.

שאלה: אישה שברוך השם הולכת רק עם בגד מכופתר או בגדים רחבים ולא צמודים, אבל עדיין החלק העליון בולט, האם יש בזה איסור על פי ההלכה? הכוונה, האם יש חובה בכזה אופן להוסיף בגד עליון או שזו רק חומרא?

תשובה: זה לא חומרא. זה איסור מדינא. כאשר איברי הגוף בולטים. ולכן חולצה מכופתרת זה חובה, בגד עליון חובה, או ג'קט או כעין חליפה. או שאל הנקרא עליונית, חובה.

בשבוע שעבר בכנס תורני מסוים, עוררתי על הצניעות וביארתי שאין היתר בהלכה לאשה ללכת ברחוב כאשר הכל צמוד וכו'. ומי שימצא היתר בהלכה, יקבל מתנה \$1000

כידוע יש רבנים שמתירים לאשה ברחוב, בלי בגד עליון מעל הבגדים (עיין ברבנות ירושה ח"ו), וגם לשיטתם זה רק באופן שיש בבגד למעלה צניעות למהדרין.

היטב ואחר כך לרסק היטב, שהתולעים מתרסקים. ואם נשאר הרי זה בטל ומבוטל. כי אין לו דין בריה וממשיכים לאכול בכשרות מהודרת. ולה' הישועה.

הרב וויא שליט"א מחמיר בירק כמו כוסברא, שמיר, פטרוזיליה, שלא מועיל נקיין כלל, כי אם על ידי ריסוק בלבד. ויתכן שבקלחים שלהם בלבד על ידי שטיפה ושפשוף חזק בליפה וכיוצא בזה, זה יהיה נקי למפרע. וקלחים אלו יועילו ויעזרו לקישוט בסלאט, בשאר אכילה. אבל כשזה מרוסק, זה מצוין וקל יותר.

שאלה: רציתי לדעת מאיזה חודש מותר לספר על הריון. שמעתי שאומרים מחודש רביעי מחשש לעין הרע?

תשובה: עדיף לא לספר לאף אחד. זה לא צנוע, וזה לא דרך ארץ. ויש גם להזהר מעין הרע. וכמובן להורים ולמשפחה הקרובה מצוה לספר, זה משמח את כולם וגם יודעים לשמור ולעזור ולסייע לאשה מעוברת והכל לשם שמים.

וכן בעבודה, כדי שלא להכביד על המעוברת, כדאי לספר לצוות העובדות הקשורות אליה שלא יחמירו ולא יקשו עליה בעבודה.

אגב, יש לזהר מאד משמלת הריון צמוד, זה לא צנוע, וזה ממש פריצות. וגם גורם עין הרע כאשר רואים שהכל בולט.

שמלת הריון חובה קדושה שיהיה רחב מאד, ולא רואים הריון ולא כלום. ויש כאן צניעות וקדושה ועין טובה, ושלוש על ישראל.

שאלה: קראתי בעלון של הרב מאזוז שליט"א לגבי שיעור כזית בליל הסדר, שבאכילת 15 גרם מצת מכונה יוצאים ידי חובה. האם גם לאחר חג הפסח אם אני אוכל חצי מצה אני צריך לברך על המחיייה?

תשובה: נכון. דעת רבינו מרן הרב נאמן שליט"א לסמוך לכתחילה על שיעור הנפח בלבד, ולפי זה גם אחרי פסח שברכתו מזונות ועל המחיה, מספיק חצי מצה.

למעשה, דעת רבינו הגדול זיע"א לעשות ממש לפי משקל, וכאשר ניתן בקלות להזהר ולהחמיר, אז בודאי שכדאי לעשות כן. ורק ביום הכיפורים לחולה שאוכל, לכ

שאלה: ידוע שהרבה אדמו"רים בעת פטירתם אמרו שמי שיבוא לקברם וכדומה, הם מבטיחים לו כך וכך. רציתי לשאול מדוע אין דבר זה נהוג בקרב גדולי הליטאים והספרדים. אם יש בכח הגדולים להבטיח כיצא בכך?

שאלה: מי שלא מספיק לומר לשם יחוד לפני ספירת העומר כי הוא מאריך בתפילתו, ויש לו אפשרות או לברך בלי לשם יחוד אבל עם כל הקהל ברוב עם, או לומר לשם יחוד ולברך ביחידות, מה עדיף?

תשובה: עדיף ברוב עם. ויאמר ויהי נועם פעמיים. וזה מצוין. ואף שעדיף שאחד יברך לכולם וזה בעצם ברוב עם הדרת מלך (עיין ברבנות מ"ג), עם כל זה ספירת העומר יש מצוה שכל אחד ואחד יברך לעצמו שנאמר וספרתם לכם (משנ"ב סימן תפט סק"ח).

כדאי בחכמה לבקש מהחזן והציבור להאריך בלחש עוד קצת שיספיקו כולם לברך ביחד ספירת העומר, וגם להשתדל שלא להאריך יותר מדאי כדי להספיק ולברך עם כולם ביחד. וזה מצוין.

שאלה: מתי עדיף לספור ספירת העומר, אחרי עלינו לשבח או לפני?

כי לכאורה עדיף לפני כי זה עוזר שלא ישכחו, אבל מצד שני ברוב קהילות הספרדים נוהגים אחרי עלינו לשבח.

ומה הדין בבית כנסת שרגילים לברך אחרי עלינו. האם אפשר להנהיג שיאמרו לפני עלינו כדי שאף אחד לא ישכח כאמור?

תשובה: יש נוהגים לפני עלינו שלא לשכוח, ויש נוהגים לאחר עלינו מדין תדיר. וכל מקום אין שנוהגים הרי זה משובח. העיקר שיהיה נוח לקהל לנהוג כן, ואין מחלוקות ואין בעיות, ואין חילול השם חס ושלום.

אם רוצים לשנות ולברך לפני עלינו, זה מצוין. העיקר שיהיה בהסכמת הציבור בלי מחלוקות, מתוך אהבת ישראל.

שאלה: ידוע שהזירות באכילת ירקות עליים (בצל ירוק) חסח מעט ועוד) עקב הימצאות גדולה של חרקים.

ברוך השם, אנחנו משתדלים לקנות רק ירק בגידול מיוחד מתולעים וחרקים למיניהם, שמעתי בזמן האחרון מרבנים חשובים שצריך להזהר מלקנות ירק בגידול מיוחד עקב הימצאות של כמויות גדולות של חומרי הדברה יותר מהרגיל, ונתקלנו בשאלה גדולה. מצד אחד להזהר מאכילת עליים ללא פיקוח, מצד שני עליים בפיקוח עם הדברה ואולי יש כאן חמירא סכנתא מאיסורא?

תשובה: שאלת חכם חצי תשובה. המהדרין מן המהדרין מקפידים להנצל מתולעים לנשמה. ולהנצל מחומרי הדברה המסוכנים לגוף. כך שלמעשה עדיף ירקות רגילים. בלי חממות ולא גידולים מיוחדים ולא כלום, ובזה מצילים את הגוף. ולנשמה, יש לשטוף

לרכישת ספרים ודיסקים של מורנו הרב שליט"א 03-5011150
ניתן להנציח ספרים ודיסקים לרפואה ולהצלחה ולעילוי נשמה 03-5011150

שאל אביך ויגדך

סיפורים מגדולי הדורות
מאוצרו של הגאון רבי שלום מרדכי שברון זצוק"ל

צדיק גוזר

כשגגה שיוצאת מפי השליט

סיפורו של אב שלא נשמע לעצת רבי אלחנן

שמעתי מעשה מחריד ומזעזע מתלמיד חכם גדול שהוא היה עד לדבר זה שאירע ליהודי אחד, מיוצאי גרמניה, בעת ביקורו הנודע של רבי אלחנן ווסרמן זצוק"ל הי"ד בארה"ב, סמוך לפרוץ מלחמת העולם השנייה.

במהלך ביקורו בארה"ב הגיע רבי אלחנן להרבה ערים וקהילות יהודיות, בהן פעל לטובת ישיבתו המפורסמת בברנוויץ. ביקורו השאיר אז רושם רב, ומלבד מה שנפגש עם אנשים כדי שייסיעו להחזקת התורה בישיבתו, גם באו אליו הרבה יהודים לבקש עצה ותושייה בפתרון בעיותיהם, שכן ידוע ומקובל היה כגאון בתורה וכאיש צדיק.

ובין אלה שבאו אליו לשאול בעצתו, היה גם אותו יהודי מיוצאי גרמניה, ושאלתו היתה, הואיל ויש לו בן שכבר הגיע לגיל חמש-עשרה שנה והגיעה השעה ללמדו איזה אומנות, שהרי אמרו חז"ל במשנה (אבות ט) "יפה תלמוד תורה עם דרך-ארץ". ובכן, הוא בא לשאול, או, בעצם, לא כל כך לשאול, אלא לומר מה בדעתו לעשות, ולבקש הסכמתו של ר' אלחנן.

רבי אלחנן ידע היטב שמכיוון שמדובר ביהודי שבא מגרמניה, שם היתה מקובלת השיטה של "תורה עם דרך-ארץ", צריכים לדבר אתו ברכות ובגמישות, ועל כן פתח ואמר לו: אתה בודאי צודק, אין ספק שטוב עם דרך-ארץ, וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה (שם), הכל באמת נכון. ברם, מה דעתך על הענין של הכנסת הבן לביתו של אברהם אבינו ע"ה, האם זו מצוה? בודאי שזו מצוה גדולה להכניס בן בביתו של אברהם אבינו, מה השאלה? הן אמרו חז"ל "גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל המצוות שבתורה" (נדרים לב), והלא כל כלל ישראל עומד על היסוד של בריתו של אברהם אבינו. הרי אתה בעצמך קיימת את המצוה הזו בנך שלך.

ואולם, מה הדין אם קרה, חלילה, למי שמתו אחיו מחמת מילה, הלא אז אסור למול, אמנם יש מחלוקת בגמרא אם מתו שנים או שלושה, על כל פנים אם התברר שישנה חזקה כזו - אסור למול, זוהי ההלכה. וכל כך למה? כי כבר מתו אחיו מחמת מילה, הרי שאפילו במצוה כה גדולה וכה חשובה, אם מתו אחיו מפני שמלו אותם, אסור למול את זה שנולד עכשיו, ואם אביו כן ימול אותו - הוא יעבור עבירה, שכן כיצד הולך אדם למול את בנו כשהוא מסכן בזה את חייו?

אם כן, המשיך ואמר רבי אלחנן לאותו יהודי, הלא לא תאמר שמצוות מילה פחותה וקלה מענין זה של לימוד אומנות ומלאכה לבן, והיום אנו חיים בדור ובמצב של "מתו אחיו מחמת מלאכה"! כאשר שולחים ילד ללמוד מלאכה, הוא עלול להתקלקל, והנזק שנגרם דומה לפחות לענין של "מתו אחיו מחמת מילה", והלא ראינו בימים אלה, שזוהי תופעה שכיחה שבנים מתקלקלים כשהם יוצאים מחוץ לכתלי התורה!...

כך אמר לו רבי אלחנן, אבל, כאמור, היהודי היה מיוצאי גרמניה, הוא שמע מרבי אלחנן מה שהוא אומר, אבל לא קיים, והלך ושלח את בנו למלאכה. וכמה אומלל ומסכן היה ממה שקרה לבן שלו, שלא הוציא את שנתו, כי באמצע השנה שבה הוציא אותו מהישיבה, חלה הבן לפתע ונפטר, שהיה כאן בכחינת "גזירה שייצאה מלפני השליט", היינו מה שאמר לו ר' אלחנן שכמו שיש "מתו אחיו מחמת מילה", כך יש ענין של "מתו אחיו מחמת מלאכה", ונתקיים כן ביהודי הזה, רחמנא ליצלך, ופירושים מיותרים!

ומכאן לימוד גדול לכולנו, מה פירוש הצוו הגדול לשמור ולקיים את המעמד המיוחד של ישיבות ולומדי הישיבות, כי אלה הם סם-חיים של כלל ישראל!

דרוש!

עובד נקיין יסודי חרוץ ונמרץ לעבודה סדירה במוסד תורני - עובד מסך לעבודה כימי שיש ומוצא"ק
לפרטים: שמעון -
050-859-8430 | 050-673-1344

"בני עלייה"

אבאיקרו הבן שלך מסיים את חוק לימודיו בשנה שלוש בצעיריים. מאז ועד הערב יש לו שלוש אפשרויות: או להתפרח ברחוב, או להתבזבז בבית, או להשלים לימודים ולסיים מסכת נוספת, מה שישלול את דרכו ביתר קלות להצליח בעולם התורה ולהיות אחד מגדולי ישראל.

מוסדות "עטרת חכמים", תחת שבטו של מורנו הרב חיים רבי שליט"א, פותחים

מסגרת מיוחדת לבני עלייה מכיתות ו', ז', ח',

מדי יום בין השעות 17:00-19:00

בשעות אלו ילווה צוות אברכים מובחר מבני הכולל את ילדכם בשיעור גמרא ומוסר ובהכנה לקליטתם וכניסתם לעולם הישיבות בפרט, ועולמה של תורה בכלל.

ההשתתפות ללא תשלום!

החל מיום ראשון הקרב י"ד ניסן תשע"ז בבית המדרש "עטרת

חכמים" רח' החיים 4 תל-גיבורים חולון.

בין השעות 17:00 - 19:00

עם הרב יצחק כהן שליט"א

מוסדות התורה
בנשיאות מורנו הרב חיים רבי שליט"א
מזמינים את תושבי חולון והסביבה
לאירוע ל"ג בעומר ומעמד

ההדלקה המרכזית והמסורתית

ע"י מורנו הרב שליט"א

שמחה ריקודים לכבוד רשב"י הקדוש זינא

המדורה המיוחדת מורכבת מפחילות צמר גפן ושמן זית בלבד! כל אחד מזמן להביא בקבוק שמן זית, וז' חב' צמר גפן, ולרוקן ישירות לטו"ך החבית הבוערת...

שתתקיים בעזרת ה' ובישועתו ביום רביעי י"ז אייר [ליל ל"ג בעומר] תשע"ז (25 במאי 2016) בשעה: 20:00 לאחר תפילת ערבית, ברחבת בית המדרש "עטרת חכמים" רח' החיים 4 תל-גיבורים חולון

הכניסה חופשית עזרת גשים פתוחה מתת לכל ילד חכמי שתייה ומזון במחיר סמלי 'ענודו לו וחתת הבאים'

לפרטים: 1700-700-770

הזכות והישועה בהחזקת אברך:

בסך של 1,000 ש"ח לחודש בלבד, אתה זוכה למנייה בלימודים של למעלה מ-150 לומדי תורה. ביטוח חיים אמיתי, ובנוסף "חופת מרן" - הברכה והישועה לך ולכל בני המשפחה 03-5011160

